

Haasnoot Happenings

Betrokken bij het toerusten van kerkleiders in Kajo-Keji, Zuid-Soedan
Nummer 4 – september 2011

Zuid-Soedan op eigen benen

9 juli 2011 was een historische dag voor Zuid-Soedan, want het was het begin van haar zelfstandigheid. Jaap was in Kajo-Keji die dag en hij maakte de festiviteiten mee.

Jaap: "We begonnen 's morgens vroeg met een mars richting het Vrijheidsplein in Kajo-Keji. Ik liep mee met de mars van de Anglicaanse kerk. We liepen achter een spandoek waarop Galaten 5:1 stond: Christus heeft ons vrijgemaakt van slavernij. Zo wordt het door veel Zuid-Soedanezen ervaren: ze zijn nu eindelijk vrij".

Op het Vrijheidsplein was het een grote drukte en er volgden heel veel toespraken. Jaap zat in het vak van de 'religieuze leiders', christenen en moslims deelden hetzelfde stukje podium. Na de toespraken was er een grote maaltijd en ging het feest nog lang door.

Vertel ons meer!

In de afgelopen tijd heeft Jaap lesgegeven aan deeltijd-Pabo studenten en bij een cursus voor vrijwillige voorgangers ('Lay Readers'). Deze laatste groep van ruim 20 studenten was bijzonder. Jaap: "Ze waren zo enorm leergierig! Het was heerlijk om ze les te geven. Die cursus werd gegeven in de Bari-taal, want de meeste studenten hebben maar weinig onderwijs kunnen volgen. Ik werd dus vertaald door een collega. Dat is wel wat moeizaam, maar het ging toch goed. Ik gaf het vak 'preken' en probeerde ze met een eenvoudig stappenplan te helpen een preek voor te bereiden. Zo leerde ik ze om heel veel vragen aan de bijbeltekst te stellen om zo de tekst beter te begrijpen. Dat vonden ze eerst maar raar, maar na enig oefenen, zagen ze het nut ervan in. Deze mensen

hebben niets anders dan de Bari-vertaling van de Bijbel om hun preek voor te bereiden. Er zijn geen andere hulpmiddelen in Bari. Dat vond ik wel confronterend".

"Daarbij gaf ik ze ook een overzicht van het verhaal van de Bijbel, van schepping tot de vernieuwing van hemel en aarde. Een aantal van hen had nooit de doorgaande lijn van de Bijbel begrepen".

"We keken ook samen naar de film over het leven van Jezus in Bari. Er waren tranen van blijdschap toen Bartimëus kon zien en er werd gelachen toen Zachëus z'n geld weg gaf. Verontwaardiging klonk over hoe Jezus werd behandeld door de Romeinse soldaten. Afschuw toen Hij aan het kruis werd genageld. Tranen toen Hij daar hing aan het kruis op Golgotha en opluchting toen Hij verscheen aan zijn discipelen na de opstanding. Die avond werd het evangelie even helemaal ons verhaal".

In deze nieuwsbrief

- Zuid-Soedan op eigen benen
- Vertel ons meer!
- Henk van der Vlist (†2011)
- Waarde van 5700 UGS
- Relatie christen-moslim
- Joël & Jesse geslaagd
- Gebedspunten
- Van de TFC

**De kerk in
Afrika wil ook
geven en delen.
Zijn wij bereid
te ontvangen?**

**Desta, Jaap, Mirjam en
David Haasnoot**

**Opa van der Vlist en David
(Kerst 2007)**

Ter herinnering aan Henk van der Vlist (1936-2011)

Op 16 mei 2011 is onze (schoon)-vader en opa Henk van der Vlist overleden. We waren voor de begrafenis in Nederland en het was goed om samen met familie en vrienden het verdriet, maar ook de mooie herinneringen aan papa en opa te delen.

We denken aan hem als een betrokken en enthousiaste vader en opa. Hij wilde altijd weten hoe het op school of op je werk ging en elke verjaardag was hij samen met mama van de partij. Voor zijn kleinkinderen was hij een fijne opa. Hij kroop met ze over de vloer en werkte samen met ze in de tuin. Daarnaast herinneren we hem als schoolmeester. Hij was 40 jaar lang

onderwijzer in Garderen. Zijn invloed in dat dorp via onderwijs is onmiskenbaar.

Hij was ook onze grootste supporter. Zending had zijn hart. Elke zendingsdag van de GZB was hij erbij.

In het laatste telefoongesprek dat we met hem hadden, vlak voor de operatie, vertelde hij hoe hij in de tuin bezig was geweest. Hij citeerde Luther: 'Ook al weet ik dat Christus morgen terugkomt, dan nog plant ik vandaag een appelboom'. Op die manier deelde papa zijn geloof met ons dat het met de dood niet over is.

We gedenken hem met liefde en zijn dankbaar voor zijn voorbeeld.

Hoeveel is 5700 UGS waard?

Philip, een Oegandese broeder in de internationale kerk in Kampala nodigde me (Jaap) uit om iets te vertellen over 'zending in de 21ste eeuw' voor een groep mensen die een zendingscursus volgde. Philip was de vaste docent en ik was nu gastspreker. Ik deed dat graag en we hadden een goede tijd samen. Ik liet hen het wereldwijde plaatje van kerk en zending zien en we spraken over de groei van de kerk in Afrika en de betekenis daarvan voor wereldwijde zending.

Aan het eind van de bijeenkomst ging een mandje rond en ik kreeg 5700 Oegandese shilling overhandigd als dank voor mijn bijdrage. Dat vond ik heel bijzonder. Omgerekend is het minder dan 2 euro, maar voor mij had dat geld heel veel waarde! Ze wisten dat ik dat geld niet 'nodig' had, en toch gaven ze het aan mij als teken van gelijkwaardigheid. De kerk in Afrika wil niet alleen maar ontvangen, ze wil ook geven en delen. Zijn wij bereid dat aan te pakken of hebben we alles al?

**De 5700 Oegandese shilling die
Jaap kreeg voor zijn bijdrage**

Relatie tussen christenen en moslims

We krijgen zo nu en dan vragen over de relatie tussen christenen en moslims in Zuid-Soedan. Wij kunnen alleen iets vertellen over de situatie in Kajo-Keji. Kajo-Keji ligt diep in het zuiden van Zuid-Soedan, tegen de grens met Oeganda aan. In het algemeen zijn er erg weinig moslims daar. Het merendeel van de bevolking is christen of houdt zich bezig met de traditionele religie. Allereerst is het interessant dat we in de Engelse dienst in de Anglicaanse kerk een liedboek gebruiken met liederen in het Engels én Arabisch. Ondanks de politieke gevoeligheden rond de Arabische taal, lijkt niemand daar mee te zitten. In Zuid-Soedan heeft men het zuidelijke dialect van Arabisch ook nodig om als verschillende etnische groepen met elkaar te kunnen communiceren. In de Arabische liederen

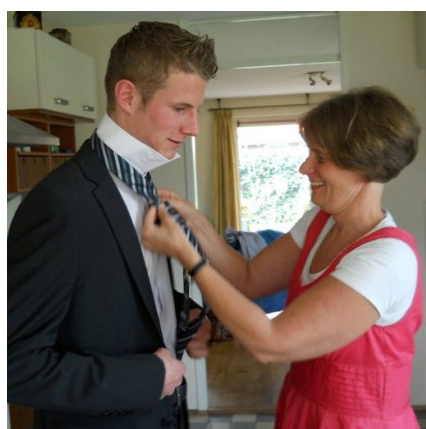
gebruiken we trouwens het woord Allah voor God. Een poosje geleden was er een verzoeningsbijeenkomst tussen de kerk en de moslimgemeenschap in een bepaald gebied. De overheid bracht de partijen bij elkaar. Uiteindelijk bleek het geen religieus probleem te zijn, maar veel meer een conflict over het bezit van land. De Anglicaanse kerk heeft ook een oecumenisch trainingscentrum in Kajo-Keji. Deelnemers uit allerlei kerken (van rooms-katholiek tot pinkster) volgen daar praktische cursussen, bijvoorbeeld over landbouw of het opzetten van een bedrijfje. Dit voorjaar waren er twee trainingen waar ook moslims aan mee deden. Ze waren uitgenodigd door de kerk. Dat was prima verlopen. Het laatste voorbeeld is van de viering van de onafhankelijkheid van Zuid-Soedan. Een vertegenwoordiger van de kerken én van de moslimgemeenschap deden een gebed. Heel opvallend was dat de moslimleider niet in het Arabisch bad, maar in het Engels. Blijkbaar vond hij het gebruik van Arabisch te gevoelig bij die gelegenheid.

Joël & Jesse geslaagd!

We zijn heel blij en trots dat Joël (22) en Jesse (17) allebei geslaagd zijn voor hun opleiding. Joël kreeg zijn diploma voor de bachelor-opleiding Informatica in Arnhem en Jesse behaalde zijn Havo-diploma. Mirjam, Desta en David waren in juli in Nederland en dus van de partij bij de afstudeerfestiviteiten.

Joël werkt voorlopig in het bedrijf dat hij met een stel andere mensen heeft opgezet (www.deskbookers.com) en Jesse gaat met de Pabo aan de Christelijke Hogeschool in Ede beginnen.

Verder willen we hier ook nog noemen dat Mirjam haar afstandsstudie *Teaching English as a Second Language* met vlag en wimpel heeft afgerond!

Gebedspunten

- Eind augustus begon het nieuwe semester op het *Canon Benaiah Poggio College* in Kajo-Keji. Bid voor de studenten en docenten.
- De droogte in Oost-Afrika is ook in Zuid-Soedan merkbaar. Bid voor de hele regio.
- Dank voor de onafhankelijkheid van Zuid-Soedan. Bid voor de (grens)gebieden waar het onrustig is. En bid voor de onopgeloste kwesties tussen Noord- en Zuid-Soedan (olie).
- Bid voor ons nu Desta en David in Kenia op school zitten en Mirjam en Jaap in Zuid-Soedan wonen. Bid voor Mirjam als zij (vooral) regelmatig heen en weer reist om de jongens te zien.
- Dank dat Mirjam, Desta en David deze zomer in Nederland het afstuderen van Joël en Jesse konden bijwonen.

**De internationale
gemeenschap moet
druk uitoefenen op
zowel Noord- als Zuid-
Soedan om vrede te
bereiken. “En daar-
naast: gebed, gebed
en nog eens gebed”.**

*(Bisschop Anthony
Poggo in Ref.
Dagblad, 8 juli 2011)*

Van de thuisfrontcommissie

Als TFC willen we u als eerste bedanken voor alle betrokkenheid rond Mirjam, Jaap en de kinderen in de afgelopen tijd. Door het overlijden van Mirjams vader zijn het intensieve maanden geweest zoals u wellicht weet. We zijn erg blij met uw meeleven, dat o.a. zichtbaar werd in meerdere aanbiedingen die we kregen voor woonruimte toen ze in mei onverwacht naar Nederland kwamen. In diezelfde maand mei is ook onze aktie ‘kokers en eters’ van start gegaan. We zijn blij dat de aktie met enthousiasme is ontvangen! Veel mensen gaven zich op om te koken of om, tegen een bepaalde vergoeding, bij anderen te gaan eten. De kerkenraad van wijk 6 heeft zelfs een ‘kokers en eters-avond’ georganiseerd, waarbij de broeders kookten en gemeenteleden in de Ark konden komen eten. Er kwamen veel mensen en het eten was heerlijk. Deze avond heeft een mooi bedrag bij elkaar gebracht voor het werk van Jaap en Mirjam. Het totaalbedrag dat door deze aktie is opgehaald is nu nog niet bekend omdat nog niet alle

Adressen

Postadres:

Familie Haasnoot, Kampala,
Oeganda

E-mailadressen:

Website & foto's:

www.jaap-haasnoot.nl

eetafspraken geweest zijn. Hierover hopen we u een volgende keer meer te kunnen vertellen.

Intussen vragen we u aan Jaap, Mirjam, Desta, David en ook aan Joël en Jesse in Nederland te denken in uw meeleven en gebed.

Een groet van de TFC: Willemijn Brink, Cock Mudde en Erna v.d. Brink.

